

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Primena na zakonot za ddv pri carinenje stoki (Makedonski)". Rad ima 20 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SEMINARSKA:

PRIMENA NA ZAKONOT ZA DANOKOT NA

DODADENA VREDNOST PRI CARINEWE NA STOKI

ДДВ данок на додадена вредност вовед

Данокот на додадена вредност може да се дефинира како данок на потрошувачка кој се пресметува во секоја фаза само на износот на додадената вредност, со тоа што овој данок е без кумулативни ефекти. ДДВ бил измислен од страна на еден германски економист во 18-тиот век. Тој имал замисла за данок на производи кој не би влијаел на трошоците на производство и дистрибуција, но би се собирал во конечната цена која ќе се наплати од потрошувачот. Покрај ова, не било важно низ колку трансакции производот поминал, данокот секогаш ќе остане фиксен процент од конечната цена. Во вистинска форма данокот на додадена вредност (ДДВ) за првпат се појавува во Франција во 1948 година. Се применувал се до фазата на производство и не одобрувал кредити за капитални добра, до 1954 година бил преобразен во ДДВ од типот на данок на потрошувачка. Главниот импулс да се прифати ДДВ потекнува од два извори : прво, почетните потписници на договорот од Рим (Белгија, Франција, Германија, Италија, Луксембург и Холандија) сметале дека ДДВ претставува значајно подобрување на одданочувањето на прометот на производи и услуги за разлика од дотогаш користениот каскаден данок. Сите овие земји го вовеле ДДВ помеѓу крајот на шеесетите и средината на седумдесетите години. Второ, скандинавските земји истотака виделе дека ДДВ е многу поефикасен данок на фискален план од дотогашните други форми на данок на потрошувачка, такашто меѓу 1967 и 1970 година преминале на ДДВ. Поради фактот што влезот во Европската Унија потоа е условен со прифаќање на ДДВ, земјите кои се членки го прифатиле, а истотака и оние земји кои се стремат да станат членки го прифаќаат. Само САД не го вовеле ДДВ, иако постојат силни залагања за негово воведување. Во Македонија на 1-ви април 2000 година, тогашниот министер за финансии Никола Груевски го вовеле ДДВ, наместо постоечкиот данок на промет, со што општата стапка на промет на производи (добра) и услуги се намали од 25% на 19% (за подоцна да се утврди стапка од сегашните 18%).

Op{ti odredbi

Danokot na dodadena vrednost, kako op{t potro{uva~ki danok se

presmetuva i pla}a vo site fazi na proizvodstvoto i trgovijata,

kako i vo celokupniot uslu`en sektor.

Predmet na odano~uvawe so danokot na dodadena vrednost e i uvozot

na stoka. Vo ova e obraboten delot od Zakonot za DDV koj se odnesuva na carinskoto rabotewe, odnosno zemeni se vo

predvid odredbite od Zakonot za DDV, koi se odnesuvaat na:

1. Uvozot na stoki od aspekt na DDV;
 2. Dano~na osnova za uvozot na stoki;
 3. Dano~ni stapki;
- ...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com